

۲۰۱۸/۰۸/۱۹

ولی احمد نوری

نود و نهمین سالگرد استقلال افغانستان

یادداشت راقم: این نوشته سال پیش هم به تاریخ (۲۰۱۷/۰۸/۱۹) به مناسبت تجلیل از نود و هشتمین سال استقلال افغانستان عزیز در همین وبسایت ملی شما نشر شده بود. امروز که (۱۹ اگست ۲۰۱۸) است و یک سال تمام از آن می گذرد، نود و نهمین سال استقلال وطن در داخل میهن و خارج آن از طرف دوستداران و عاشقان افغانستان تجلیل می شود تجلیل می کنند. من هم با وجود خون ریزی های کابل و دیگر مناطق وطن و وحشت و بربریت در شهر عزیز و تاریخی غزنه از آن روز افتخار آمیز افغانستان عزیز با همان نوشته تجلیل مجدد می کنم استقلال چیست؟ اساساً اصطلاح استقلال مفهومی در برابر اصطلاح استعمار و اسارت کشور و دولت بیگانه را می رساند، ولی نیروی پیدایش و رشد استقلال را نمی شود همواره با کینه ورزی زیر نام امپریالیزم و یا در مقابل فرد و گروه مخالف داخلی بکار برد، زیرا کینه توزی بیشتر ایجاد ضعف روانی می کند و عواطف بارور و مثبت ما را فلج و مسموم می سازد.

زنده و جاوید باد نام و خاطره این بزرگ مردان و آن سپاهیان فداکار و رزمندگان فداکار و جان نثار وطن

استقلال که همان به خود آمدن باشد، احتیاج به قوای مثبت و سازنده دارد و تنها با دوری خود از دیگران و دشمنی ورزیدن با دیگران حاصل نمی شود. درست است که ملت افغانستان در گذشته تاریخی وهم در حال با دشمنان سر سخت داخلی و خارجی مواجه بوده که البته مبارزه با آنها یک تلاش مداوم و ریشه ای را ایجاد می کند و جهت مبارزه سالم قبل از هر چیز نیرومند ساختن مردم بخصوص نیروی جوان کشور برای تفکر است.

مردم فقط در اثر خود اندیشی و آگاهی است که به مفهوم آزادی، استقلال و رشد و ترقی اقتصادی، فرهنگی، سیاسی و غیره پی برده در ساخت و ساز کشور از دل و جان سهم می گیرد.

اینک با این تعریف مختصر نود و نهمین سالگرد استقلال افغانستان عزیز را به همه هموطنان نجیب، با شهامت و عاشق آزادی در سراسر کشور دوست داشتنی ما افغانستان زیبا، مبارک باد عرض می کنم و به روان آن راد مردان بزرگی از این سرزمین باستان که پوز همه متجاوزان و دشمنان وطن را به خاک مالیده و از کشور شیران دور انداخته اند با افتخار رسم تعظیم داریم.

جاویدان باد یاد اعلیحضرت امان الله خان که برای حصول استقلال افغانستان قدم عملی گذاشتند و آرزو و درخواست رسمی و جدی پدر تاجدار شان را در مورد شناختن استقلال افغانستان که از پادشاه انگلستان نموده بودند در ساحه عمل پیاده کردند. (۱) و جاویدان باد نام نامی سپهسالار غازی جنرال محمد نادر خان و عساکر شیر صفت و سپاه جان نثارنش که در جبهات داغ جنگ و آتش و خون در " وانه و تل" در کوهساران "خیبر" با ابر قدرت زمان که گویند آفتاب در سرزمینش غروب نمی کرد، برای حصول آزادی مردم افغانستان و استقلال کشور بزرگ ما جنگیدند و زن و مرد، طفل و جوان و سنگ و چوب آن وطن به یاد آن روز، روز شکست سپاه برتانیه کبیر و حصول آزادی و استقلال شان فخر می کنند و به خود و به آن راد مردان مبارز جنگ استقلال می بالند و این رویداد بزرگ تاریخی را به احفاد خود انتقال می دهند تا نسل های آینده از آن اندرز گرفته و انتباه گیرند تا از کشور نازنین و از آن میهن عنبرین به خون و جان خود دفاع کنند، و به عقابانی که بیرق افغانستان آزاد را بر کوه پایه های خیبر به اهتزاز درآوردند بیاندیشند.

این فرزند افغانستان با وجودی که دهه هاست از آغوش آن مادر وطنی که در دامانش به دنیا آمده ام، جسماً دورم، ولی سوگند به وطن که عشق آن کهساران، آن دریا ها و آن آسمان نیلگونش لحظه ای از خاطر دور نشده و این عشق در تار و پود وجودم گره خورده است. با وجودی که بدبختانه دیگر آن کوهساران زیبا، آن رودخانه های نقره فام و خروشان و آن آسمان صاف و نیلی اش با ابر پاره های زیباتر از زیباییش از نظرم دورند ولی در دل و دماغ و در قلب بیمارم جا دارند. بجز از پناه بردن به دامن شعر های آسمانی استاد بزرگ خلیل الله خلیلی رحمت الله علیه دیگر چاره ای ندارم:

از سینه هر سنگ تو خون می دمد امروز

از خاک تو مستی و جنون می دمد امروز

۱- متن این نامه رسمی امیر حبیب الله سیراج را که حاوی درخواست جدی استرداد استقلال افغانستان از برتانیه می باشد و توسط سردار عنایت الله خان نائب السلطنه (برادر شان) در ماه فروری ۱۹۱۹ به دربار لندن ارسال شده بود می توانید در کتاب جناب زنده یاد سید قاسم رشتیا زیر نام (خاطرات سیاسی سید قاسم رشتیا) ملاحظه کنید. و در یکی از نوشته های این کمترین نیز در همین وبسایت آریانا افغانستان آنلاین چاپ شده است که مس توان جست و جویش نمود.

آن لاله چی دیده که نگون می دمد امروز
و آن سبزه چرا زرد و زبون می دمد امروز
سرخ است بخون پا و سر و سرو و سمن وای
ای وای وطن، وای

و در پایان یکی از سروده های جاویدان سالار شعر و ادب دری مرحوم استاد خلیل الله خلیلی افغان را که در ۱۷ آگست سال ۱۹۳۵ میلادی به نام "مثنوی جشن استقلال" سروده است به هموطنان عزیزم منحيث تحفه جشن استقلال افغانستان اهداء می کنم:

الا ای مونس قلب پریشان
نسیم دلفروز صبحگاهی
بگو با دیده بینای ملت
بگو با مرجع آمل این قوم
تو شام ملک را زببنده مهری
وطن را گرچه سالار شهیدان
ز چنگ اجنبی آزاد فرمود
اگر افغان قرین افتخار است
بؤد تاریخ این کشور درخشان
از آن این ملک دارد افتخاری
تعالی الله که باز امروز این خاک
شهید راه استقلال امروز
بر آ ای ابر نیسان گریه سر کن
بگو تبریک استقلال ملت

مسیح خاطر امیدواران
قدم را رنجه کن در ارگ شاهی
برای خسرو و دانای ملت
فروغ کوکب اقبال این قوم
تو بر خاک وطن رخشان سپهری
امام قوم نادر شاه افغان
خلاص از دست استبداد فرمود
ز مردان دلیر نامدار است
ز شاه نامور محمود افغان
که دارد همچو اکبر نامداری
شده از جشن آزادی فرحناک
چو مرغان می گشاید بال امروز
مزار کشتگان از اشک تر کن
به آن سرچشمه آمل ملت

خداوندا به حق شاه يثرب   به حق کشتگان راه يثرب

وطن را غيرت دنيا بگردان

بهار گلشن ايشيا بگردان

** * **

زنده باد افغانستان

پاينده باد استقلال افغانستان

سربلند باد ملت افغانستان

